

BERTSOEN TXOKOA

Oraingoan bertso-jartzaile bakarra agertu da txoko honetan. Hiru gairen inguruan dabil: Lehen Jaunartzeko oroigarria; bi zahartxoren urtebetetzea; familia bateko alaba gaztetxoa hil zeneko 13. urteurrena.

LEHENENGO JAUNARTZERAKO

Gure ametsen kutxan
lehendik ezarria,
Zure besarkadaren
une pozgarria;
urrez idatzi behar
zen oroigarria;
paperean baino lehen
ariman jarria!

AMONATXO BATI BERE URTEBETETZEAN

(2)

Etorri zaizu beste urte bat
pozezko mezuz beterik,
urtero dator ta ezin itxi
holakoari aterik;
deiak hemendik, agurrak handik...
ez dizue emango bakerik;
nik ere bertsoz agurtzen zaitut
ta ezin esan besterik:
mila zorion opa dizkizut
gaur, Fernanda, bihotzetik.

Tristuraz doa udaberria
maiatza ere negarrez,
hodeietako malko guztiak
hemen isuri beharrez;
hala ere gu zurekin gaude
pozik eta irribarrez;
zure zerua argitu dadin
eguzkiz eta izarrez,
Fernanda, bete nahi zaitugu gaur
omen edo gorazarrez.

ETXEKO ZAHARRENARI BIHOTZEZ

(A. Jazinto)

Gaur egun berezia:
irailak hamaika,
Dorre Bikien drama
zen aldarrika;
guk ez dugu dramarik,
bai egun polita:
etxeke zaharrenaren
urtemuga baita;
pentsatzen jarrita,
urteak jarraika
badoaz korrika,
urtero errepika;
asko hartu dituzu
Jainkoak nahita (bis).

Hainbat gauza gorderik
 hor oroimenean,
 haiek jartzen zabilta
 zu paperean;
 ordenagailutxo bat
 hartu nahi mendean,
 uste bezain erraza
 ez da gehienez:
 lana ezustean
 galtzen bat-batean,
 gehiago ezinean
 etsi beharrean...
 Lagun eta etsai da
 aldi berean (bis).

Kolonbia sarturik
 bihotz barruraino,
 oso gazterik heldu
 zinen haraino;
 han ere aurkiturik
 eguzki ta laino;
 alde onak lilura
 sortu, horraitino.
 Sasoiz oraindino
 heldurik honaino,
 aurrera, animo!
 mendi eta muino...
 non toki hoberik zuk
 gurekin baino? (bis).

JOAN ZITZAIGUNA GOGORATUZ
(13. urteurrena)

Egunak eta gauak badoaz
argi-ilunen artean,
hainbeste gauza kontatuz guri
gertakarien katean;
nahigabe latza agertzen zaigu
zu joan zinen urtean,
nabaritzen da nahigabe hura
gu bion begitartean,
baina esperantzaz segi nahi dugu
bizi garen bitartean.

Gertakarien harian datoz
hainbeste poz eta penak,
gure arima bere erritmoan
mugiarazten dutenak;
familietan izaten dira
agur triste eta etenak,
sendatzen zailak izan ohi diren
tristurazko oroipenak;
horiek senda ditzake soilik
fedezko itxaropenak.

Luis Baraiazarra